

Georges Dumitresco

TRIPTIC

Dragii mei Mirella și Teddy,

În aceste Confesiuni versificate, avor sub formă de stihuri, tăcerile impuse, suferința și revoltatele innabusite. Prileag pe malul trecutului și la sfârșit de punte în acest târziu amurg, mi se depân visele măruite, tot zbuciumul moznit și bruma de împliniri. Prada universului tainic și inconvertibil al memoriei în sîpetul căreia eac nelegiuiri, abuzuri și răduri de suflet, încerc să mă destainui.

Ostil conformismului și gâmbim urice, ignominiei și cruzimii ntopilor denatatoare, mă revolt reputincoș înarmat de dove, mesageri fidele ale cugetului și simțimii - „en pelerin b-iei bas”

Chiar dacă am resimțit fiecare strofă ca un strigăt gătuț, izbit de zidul indiferenței, Refuz să accept înuămolirea trecutului meu în ceafa groasă tesută de uitare.

În cele peste opt decenii de dăimure, în care se înscrie zapisul zbuciumatei mele existente, speranța mi-a fost de totdeauna iubolb și călăuză, muncă simbol și tel, curajul pavăză, iar demnitătea deviza. Găsind în prebegie climatul moral al idealurilor mele eba căt și cadruul temporal al constrinței și onoarei cele anima, rămân fără leac ancorat în trecut și mistuit de DOR.

Dedic aceste falcani de trăiri stihuite, aborabililor MIRELLA și TEDY, urându-le din abânc de suflet, curmone, căi însoțite și realizări pe scara viselor.

Cu sincera prețuire și căldă afectivă gdmid 2005